ת"צ 36672-12-24 בלאו נ' מרב - מזון כל בע"מ

מספר בקשה: 11

לפני כבוד השופט מיכאל תמיר

מבקש **אביחי בלאו**
באמצעות עו"ד משה בן-דרור ועו"ד ינון חימי

נגד

משיבה **מרב - מזון כל בע"מ**
באמצעות עו"ד מיכל גולדהר

<u>פסק דין</u>

(אישור בקשת הסתלקות מתוגמלת מבקשה לאישור תובענה ייצוגית)

1. לפניי בקשה מוסכמת לאישור הסדר הסתלקות מתוגמלת מבקשה לאישור תובענה ייצוגית שהוגשה לפי סעיף 16 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 (להלן בהתאמה: "**בקשת ההסתלקות**", "**בקשת האישור**" ו-"**חוק תובענות ייצוגיות**").

2. המבקש הגיש ביום 15.12.2024 בקשה לאישור תובענה ייצוגית נגד המשיבה. עניינה של בקשת האישור הוא בטענות המבקש לגבייה ביתר עבור מוצרי מזון שמוכרת המשיבה לפי משקל. לטענת המבקש, המשיבה הפרה את הוראות הדין בכך שבעת שקילת מוצרים שנארזו מראש באמצעות ואקום או באריזה דומה, היא לא הפחיתה את מלוא משקל האריזה לצורך חישוב מחירם הכולל של המוצרים.

3. עילות התובענה כוללות הפרת הוראות בחוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981; הפרת הוראה בחוק המכר, תשכ"ח-1968; עשיית עושר ולא במשפט; הפרה של חובת תום הלב; ועוולות נזיקיות של הפרת חובה חקוקה ורשלנות. המבקש ביקש מבית המשפט לתת צו עשה שיורה למשיבה להפחית את משקל האריזה המלא במוצריה הנמכרים לפי משקל, למנות בודק וכן לחייב את המשיבה לפצות את חברי הקבוצה בסכום שהוערך במעל 2.5 מיליון ש"ח.

4. הקבוצה המיוצגת הוגדרה כך:

> "**כל לקוחות המשיבה אשר רכשו מוצרי מזון לפי משקל ארוזים בוואקום (או באריזה דומה של מוצרים שקילים הארוזים מראש) בסניפי המשיבה, לרבות רכישות שבוצעו בקופות בשירות עצמי, ומשקל המזון נטו (ללא אריזה) שקיבלו**

לידיהם היה נמוך ממשקל המזון שהם שילמו עבורו, בין היתר במקרים בהם המשיבה לא הפחיתה את מלוא משקל האריזה (או חלקה) ו/או בכל דרך אחרת, ב-7 השנים קודם להגשת הבקשה לאישור ועד למועד אישור הבקשה כתובענה ייצוגית."

5. ביום 9.4.2025 הוגשה תשובה לבקשת האישור שבה נטען, בין היתר, כי הבקשה הוגשה בחוסר תום לב, במחטף, ותוך כדי ניהול משא ומתן עם המשיבה. לטענת המשיבה, כשפנה אליה המבקש, הובהר לו שמדובר בתקלה נקודתית, התקלה תוקנה לאלתר והצדדים החלו לנהל משא ומתן, אולם תוך כדי השיחות הגיש המבקש את הבקשה לאישור. המשיבה טענה כי אין במסד הראייתי והנסיבתי שהציג המבקש כדי להקים עילת תביעה שראוי לבררה בתובענה ייצוגית, שכן אין ביסוס לקיומו של כשל מערכתי, ואף אין כל ביסוס לסכום התובענה.

6. ביום 5.6.2025 הוגשה תשובת המבקש לתשובת המשיבה, ובהמשך הסכימו הצדדים שתוגש תשובה מתוקנת של המבקש, ובית המשפט אישר זאת. בתשובה המתוקנת שהוגשה ביום 23.6.2025 נטען, בין היתר, כי הבקשה הוגשה משום שהמשיבה לא הסכימה להעביר נתונים על היקף ההפרה ולא הייתה מוכנה לפצות את הציבור בגין הנזקים שנגרמו. עוד טען המבקש כי טענת המשיבה לטעות נקודתית היא מופרכת ומטעה, שכן לגבי כל אחד מהמוצרים שפורטו ההפרה הייתה רוחבית, על כל מוצר, בכל אחד מ-20 סניפי המשיבה ובמשך כל התקופה.

7. בדיון שהתקיים ביום 10.6.2025 נדונו טענות ובקשות שונות של הצדדים, הם השיבו לשאלות בית המשפט, ובתום הדיון ביקשו לאפשר להם למצות את הליכי המו"מ ביניהם. ביום 8.12.2025 הגישו הצדדים הודעה על כך שהגיעו למתווה מוסכם שפורט שם, וביקשו לקבוע דיון מקדמי כדי לקבל את עמדתו הלכאורית של בית המשפט בנוגע להסדר המוצע ולפרטיו. בעקבות זאת התקיים דיון נוסף ביום 8.2.2026 שבו התנהלה הידברות מחוץ לפרוטוקול. בהמשך הודיעו הצדדים שהגיעו להסכמות מלאות, וביום 10.6.2026 הגישו את בקשת ההסתלקות שלפניי.

8. הוסכם שהמבקש יסתלק מהבקשה לאישור התובענה הייצוגית, כך שבקשת האישור תימחק, תביעתו האישית של המבקש תידחה, והמבקש יוותר ויתור סופי, מוחלט ובלתי חוזר על כל טענה, תביעה או דרישה הקשורה לעילות ולטענות שהועלו בבקשת האישור.

9. המשיבה, מצידה, ציינה שחזרה ווידאה שהיא מפחיתה את משקל האריזה בגין כלל מוצריה, והתחייבה להמשיך ולהקפיד בעתיד להפחית את משקלי מלוא האריזות, תוך שימת דגש על מוצרים חדשים ארוזים מראש שהיא מתחילה לשווק.

מבקשת ההסתלקות עולה כי המשיבה ערכה בדיקה מקיפה ומצאה שלגבי 27 מוצרים התגלתה בעייתיות עם הפחתת משקל האריזה. עוד עולה שבהתאם לנתוני המשקל והפדיון שפורטו באישור רו"ח שהוצג לבית המשפט, סכום הגבייה ביתר עבור 27 המוצרים הרלוונטיים עומד על 963,085 ₪. הצדדים הסכימו שיינתן לציבור פיצוי בשיעור של 84% מסכום הפיצוי הכולל הנ"ל שאליו הגיעו הצדדים לאחר בדיקה, דהיינו בסכום מצטבר של 808,991 ₪. הפיצוי יינתן בדרך של הפחתת מחירים של מוצרים ספציפיים ללקוחות הרוכשים בסניפי המשיבה (אושר עד): הפחתה של 5 ₪ ממחיר פילה סלמון קפוא; הפחתה של 1 ₪ ממחיר פילה אמנון קפוא; הפחתה של 2-5 ₪ ממחיר בשר מספר 5 קפוא; והפחתה של 2-3 ₪ ממחיר חזה עוף קפוא. הפחתת המחיר תינתן ברציפות החל ממועד מתן פסק הדין, תהיה בנוסף לכל הנחה אחרת, תיעשה באופן אוטומטי בעת עריכת החשבון, לא תוצג כמבצע או כהטבה ללקוחות ותופיע אך ורק בחשבונית לאחר התשלום. אם ההטבה לא תמוצה בחלוף 12 חודשים, תהיה המשיבה רשאית להאריך את מתן ההטבה ב-6 חודשים נוספים. אם גם לאחר 18 חודשים ההטבה לא תמוצה במלואה, יתרת הסכום תועבר לקרן למימון תובענות ייצוגיות.

הוסכם שהמשיבה תמציא אישור של נושא משרה על עמידה בהתחייבותה לעניין מתן ההטבה בסכומה המלא, וזאת עד 30 ימים ממועד מתן מלוא ההטבה ללקוחות.

1. הצדדים המליצו לבית המשפט לפסוק למבקש גמול בסך 15,971 ₪, שיפוי בגין החלק הראשון של אגרת בית המשפט והחזר בסך של עד 3,000 ₪ בגין הוצאות ההליך, לרבות דוחות המעבדה, שליחויות הדפסות וכיו"ב כנגד הצגת חשבוניות. כן הומלץ לפסוק שכר טרחה לבאי כוח המבקש בסך כולל של 162,000 ₪ בתוספת מע"מ (81,000 ₪ בתוספת מע"מ לכל אחד). הצדדים טענו כי הסכומים המומלצים ראויים ועולים בקנה אחד עם ההלכה שנקבעה בבית המשפט העליון. בנימוקיהם התייחסו, בין היתר, לקיומה של עילת תביעה לכאורה, לתועלת לחברי הקבוצה (בפיצוי על העבר ובהסדרה עתידית) וכן לטרחתם של המבקש ובאי כוחו בהכנת בקשת האישור ובניהול המשא ומתן עם המשיבה.

לגבי מועדי התשלום, הומלץ שבתוך 30 ימים מיום מתן פסק הדין תשלם המשיבה את החזר ההוצאות, את השיפוי בגין החלק הראשון אגרת בית המשפט, את מלוא הגמול למבקש ו-70% משכר הטרחה לבאי כוחו, ורק 30% הנותרים משכר הטרחה ישולמו 30 יום לאחר הגשת תצהיר המשיבה על ביצוע ההסדר בתוספת הפרשי הצמדה וריבית.

2. עיינתי בבקשת ההסתלקות על נספחיה (לרבות אישור רואה החשבון שהוגש לבית המשפט במעטפה סגורה), ומצאתי שהיא ראויה ועומדת בתנאי סעיף 16 לחוק תובענות ייצוגיות. אומנם הוסכם על הנחה עיוורת עתידית לכלל לקוחות המשיבה ולא על החזר לחברי הקבוצה בגין הסכומים שנגבו מהם ביתר בעבר, אך בנסיבות העניין התרשמתי שהסכמה זו היא סבירה, בין

היתר לאור טענות הצדדים בדבר הקושי לאתר במדויק את כל חברי הקבוצה ולהקים מנגנון לביצוע החזרים פרטניים שהוא מסובך ויקר. בהקשר זה נתתי דעתי גם להצהרת המשיבה כי אחוז ניכר מלקוחותיה הם לקוחות חוזרים, כך שתתקיים בהכרח חפיפה משמעותית בין חברי הקבוצה ללקוחות שייהנו מההטבה. **לפיכך, אני מקבל את בקשת ההסתלקות, מוחק את בקשת האישור ודוחה את תביעתו האישית של המבקש נגד המשיבה**.

3. המשיבה תגיש תצהיר של גורם מוסמך מטעמה על עמידתה בהתחייבות למתן ההטבה בסכומה המלא, כאמור בסעיף 9 לפסק דין זה, וזאת עד 30 ימים ממועד מתן מלוא ההטבה ללקוחות, ולכל המאוחר בתוך 19 חודשים מהיום. בתצהיר יש לפרט את סכום ההטבה שמומש בכל אחד מסניפי המשיבה, ואם נותרה יתרה שלא מומשה, יש לציין זאת ולצרף אישור על העברתה לקרן.

4. לעניין גמול ושכר טרחה, נתתי דעתי, בין היתר, לתועלת שצפוי ההסדר להניב לציבור ולחברי הקבוצה. כאמור לעיל, הגם שהפיצוי יינתן בדרך של הנחה עיוורת לכל לקוחות המשיבה העתידיים שאינם בהכרח חברי הקבוצה, לפי הצהרת המשיבה, חלק ניכר מהפיצוי צפוי להגיע לידי חברי הקבוצה. כמו כן הבאתי בחשבון את טרחתם של המבקש ובאי כוחו, הוצאותיהם, הסיכון שנטלו על עצמם והמשא ומתן הממושך שניהלו עם המשיבה. לאור מכלול השיקולים, בשים לב לסכום הפיצוי ולנוכח אמות המידה שנקבעו בדין ובפסיקה, לרבות בע"א 8114/14 מרקיט מוצרי ייעול בע"מ נ' סונול ישראל בע"מ (נבו 5.8.2018) וברע"א 2957/17 סופרגז נ' שוורצמן (נבו 17.3.2024), סבורני כי הסכומים המומלצים בגין גמול, הוצאות ושכר טרחה הם סבירים. לפיכך, אני מאשר את הסכומים שפורטו בבקשה ובסעיף 10 לפסק דין זה, לרבות שיפוי המבקש בגין החלק הראשון של אגרת בית המשפט. עם זאת, אינני מקבל את המלצת הצדדים לעניין מועדי התשלום, וקובע שיש לשלם את הסכומים במועדים שלהלן:

(א) מלוא השיפוי בגין חלקה הראשון של אגרת בית המשפט, החזר הוצאות המבקש וכן מחצית מסכום הגמול למבקש ומחצית משכר הטרחה לבאי כוחו, ישולמו בתוך 30 יום מהיום.

(ב) יתרת הגמול למבקש ויתרת שכר הטרחה לבאי כוחו ישולמו לאחר קבלת אישור בית המשפט על הגשת תצהיר מטעם המשיבה כנדרש בסעיף 12 לפסק דין זה. סכומים אלה ישולמו בתוספת ריבית שקלית כדין מהיום ועד למועד התשלום.

5. בנסיבות העניין, לאור השלב המוקדם שבו הושג ההסדר ההסתלקות, והיות שהוא אינו יוצר מעשה בי דין כלפי חברי הקבוצה, למעט כלפי המבקש עצמו, לא מצאתי לנכון להורות על פרסום הודעה לאיתור מבקש חלופי או על משלוח הודעה ליועמ"ש לפי הוראות סעיף 16(ד)(1) לחוק תובענות ייצוגיות ותקנה 11(ב) לתקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010.

6. לעניין חלקה השני של האגרה, בפסיקה של בתי המשפט המחוזיים נקבע שככלל, עצם ההגעה להסדר הסתלקות בשלב מוקדם של ההליך, ואף בטרם הגשת תשובה לבקשת האישור, אינו מהווה כשלעצמו טעם מיוחד (ראו למשל ת"צ (מחוזי ת"א) 53434-05-20 בוסקילא נ' הוצאת עיתון ישראל היום בע"מ (נבו 13.4.2022) בסוף עמ' 10; ות"צ (מחוזי ת"א) 17250-04-20 בולנסקי נ' בנק לאומי לישראל בע"מ (נבו 2.6.2021) בפסקה 19). עוד נקבע שכשמוגשת בקשת ההסתלקות לאחר שהושקעו משאבים שיפוטיים משמעותיים בהליך, הדבר מהווה שיקול נגד מתן פטור, גם אם טרם התקיים דיון בבקשת האישור (ראו והשוו למשל ת"צ (מחוזי ת"א) 16494-04-20 ליבנה-אנוליק נ' TAP AIR PORTUGAL (נבו 2.4.2023) בפסקאות 6-69; ות"צ (מחוזי ת"א) 33971-04-20 צוק נ' AIR EUROPA LINEAS AEREAS (נבו 4.6.2023) בפסקאות 59-68). מנגד, הועלו בפסיקה שיקולים למתן פטור מלא או חלקי מחלקה השני של האגרה, לרבות ניהולו של הליך קצר ויעיל שסיומו בהסדר הסתלקות מידתי והולם (ראו למשל ת"צ (מחוזי ת"א) 46254-03-24 מנדלמן נ' מקס איט פיננסים בע"מ (נבו 23.3.2025); וחיסכון ניכר במשאבים של בית המשפט, לרבות במקרה שבו נוהל דיון אחד בלבד (ראו למשל ת"צ (מחוזי מרכז) 59168-03-24 בנק הפועלים בע"מ נ' סמוחה (נבו 11.2.2026) בפסקה 37).

בענייננו, מדובר בהליך שהוגש עוד בדצמבר 2024, הוגשה תשובה של המשיבה לבקשת האישור, תשובה של המבקש ותשובה מתוקנת. כמו כן התנהלו שני דיונים בתיק, שבמהלכם דן בית המשפט בטענות ובבקשות שונות של הצדדים, שאל אותם שאלות וסייע להם בגיבוש הסכמות. מנגד, נתתי דעתי לכך שהצדדים ניהלו משא ומתן ממושך בסיוע בית המשפט והגיעו להסדר שיש בו תועלת משמעותית לציבור וללקוחות, תוך חיסכון ניכר במשאבים ובזמן שיפוטי.

לאור מכלול שיקולים אלה, מצאתי לנכון להורות על פטור ממחצית החלק השני של האגרה. לאור הסכמת הצדדים בסעיף 39 לבקשה, ומכוח סמכותי בתקנה 7א(א)(4)(א) לתקנות האגרות, תשס"ז-2007, אני קובע כי המשיבה היא שתישא בתשלום מחצית החלק השני של האגרה.

7. הצדדים יעבירו את פסק הדין למנהל בתי המשפט לשם רישומו בפנקס התובענות הייצוגיות.

המזכירות מתבקשת להעביר העתק של פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י' תמוז תשפ"ו, 25 יוני 2026, בהיעדר הצדדים.

מיכאל תמיר, שופט